

FOKAL EEG ANOMALİLERİ EŞLİĞİNDE GELİŞEN DELİRYUM: NON- KONVÜLSİF STATUS EPİLEPTİKUS OLASILIĞINA DİKKAT ÇEKEN BİR OLGU

Ahsen Aybüke Yıldırım¹, Ali Ercan Altınöz¹, Harun Olcay Sonkurt¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Eskişehir

Giriş: Deliryum gelişimini açıklayan ortak patofizyolojik mekanizma tam olarak aydınlatılamamıştır. Ancak artan sayıda çalışma, deliryum gelişen yaşlı hastaların alt grubunda non-konvülsif status epileptikus olasılığını desteklemektedir. Bu olguda da deliryum tablosu geriledikten sonra EEG’de fokal organizasyon bozukluğu tespit edilen bir hasta sunularak, deliryumun henüz tam aydınlatılamamış patofizyolojisine dair kavrayışın artırılması amaçlanmıştır. Hastanın onamı alınarak bu poster hazırlanmıştır.

Yöntemler / Olgu Sunumu: 66 yaşında erkek hasta; eşini 10 sene önce kaybettiği, emekli olduğu öğrenildi. Hastanın yakınından alınan bilgilere göre şikayetlerinin aniden akşam başladığı, kızına gittiğinde, ölümle ilgili söylemlerinin olduğu, saldırganlığının başlaması üzerine ambulans ile dış merkez aciline gittiği öğrenildi. Acilde 10 mg diazepam intramusküler yapıldığı ancak ajitasyonunun devam ettiği, bilincinin dalgalı olduğu, yer oryantasyonunun olmadığı öğrenildi. Hastanın partnerlerinin ailelerine dair paranoid düşüncelerinin olduğu öğrenildi. Yönelim kaybı nedeni ile evini bulamadığı öğrenildi. Hastanın geçmişi sorulduğunda, yakınlarından alınan bilgilere göre son birkaç ay içerisinde çoklu cinsel ilişkilerinin ve çoklu partnerlerinin olduğu öğrenildi. Hastanın mevcut kliniği ile ilgili deliryum,

frontotemporal demans ön tanıları servise yatışı yapıldı. Hastanın alınan tam kan sayımında lökositozu, nötrofilisi, CRP’sinin 56 olduğu görüldü. Hastanın mevcut kliniği, tıbbi duruma bağlı olarak deliryum olarak değerlendirildi. Ancak son birkaç ayda yaşanan çoklu partner ile ilgili değişikliği açıklayabilmek adına hastanın difüzyon MR’ı, BT’si frontotemporal demans ön tanısı ile nörolojiye konsülte edildi. Hastanın otoimmün ensefalit paneli dış merkeze gönderildi. Sonuçların negatif olduğu görüldü. Hastanın çekilen EEG’sinde sol hemisferde teta frekansında yavaş dalga aktiviteleri varlığı saptanarak fokal organizasyon bozukluğu lehine değerlendirildi.

Tartışma ve Sonuç: Deliryumda en sık EEG anormalliği hafif derecede jeneralize yavaşlama olarak bildirilmiştir. Deliryumda artan letarji düzeyi EEG desenkronizasyonu ile ilişkilendirilmiştir. Ancak yaşlı deliryum olgularının %28’inde NKSE ile uyumlu paternler saptanabilmektedir, ayırıcı tanı ve tedavi için EEG önem taşımaktadır. Bu olgu sunumunda yatkinlik yaratan durumların içerisinde epileptiform bozuklukların da yer alabildiğine ve EEG’de bulunan patolojik bulguların ayırımında non-konvulzan status epileptikusun önemine dikkat çekilmek istenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Deliryum, EEG, epilepsi, non-konvülsif status epileptikus